

han eller hun alligevel opfyldte de under Nr. 1, 2, 4, 5 a og 7 nævnte Fordringer, de under Nr. 3 og 5 b nævnte derimod kun, for saa vidt den eller de berettigede høre hjemme her i Landet og den under Nr. 10 nævnte kun, for saa vidt Parterne agte at fæste Bo her. Men ved Siden deraf maa den i Udlandet hjemmehørende Part endvidere skaffe Bevis fra Øvrigheden paa sit Hjemsted for, at der ifølge dets Love intet er til Hinder for Ægteskabet, eller Bevilling fra den danske Justitsminister til at bortse herfra. Saadan Bevilling kan af Justitsministeren gjøres afhængig af, at vedkommende Part først afgiver en Erklæring paa Tro og Love om, at der ifølge dens Hjemlands Love ingen Hindring er for Ægteskabet. Hidrører den i § 1 i Slutningen ommeldte Paategning fra Udlændinge, maa disses Paalidelighed være bevidnet af deres Hjemsteds Øvrighed eller en derværende dansk Embedsmand, eller ogsaa maa vedkommende Part hos den danske Justitsminister søge Fri-tagelse herfor. En udenlandsk Mandsperson, som ikke har vundet Forsørgelsesret i en dansk Kommune, maa desuden forevise det Bevis eller den Bevilling, som nævnes i Lov om det offentlige Fattigvæsen af 9de April 1891, § 42, 2det Stykke. Ægteskab kan retsgyldigt kun indgaas for en Ægteskabsforstander. — Denne er i Kjøbenhavn og Kjøbstæderne Magistraten (eller Byfogden), i de Handelspladser og Landkommuner, hvor en Herredsfoged eller Birkedommer har Kontor, denne, paa Færøerne Sysselmanden og i Grønland vedkommende Kolonibestyrer. I Landets øvrige Kommuner er Bestillingen som Ægteskabsforstander et borgerligt Ombud, der overdrages af Kommunalbestyrelsen for 6 Aar ad Gangen. Kirkelig Indvielse af et Ægteskab maa ikke foregaa, før lovligt Bevis foreligger for, at det er indgaaet som nysnævnt, og skal være formet saaledes, at de paa-gældende tiltales og behandles som Ægtefolk. De, der